Pavel Lohonka Žalman: Vojáček z Moorlough Shore

Tvůj Hmi dům měl sto bran, krásný b^Aílý štít kde se p^Gotkávalo slu^{Emi}nce s měsíce Hmi m Tvůj kraj čistých rán dával řekám pít chladnou rosu z prstů trávy nad břehem.

Má lásko mé mládí sladká pís^Ani z irských blat
jenom o^{Hmi} nás mluví v^Alny moře Mai^{Gmaj7}ne
sám ^{Hmi}bůh skryl svou t^{Emi}vář kamsi ^Aza obzo^{F#mi}r
dal nám ce^Glou krásnou zem^{Emi}i Moorlough Sho^{Hmi}re

Krákání černých vran vzalo srdcím klid bubny rozvířily prach nad ostrovem tvůj hlas do mých ran plakal chci tě mít takhle mladí přece ještě neumřem

Má lásko můj malý sladký irský vojáčku kam mi odplouváš po vlnách moře Maine z tvých slov cos chtěl říct sroubím pevný vor co nás donese do země Moorlough Shore

C#mi_Z tvých hor bílých štítů, tvých ^H údolí
mám tu sí ^Alu co tě ^{F#mi} pro mě zachrá ^{C#mi}ní
bůh blat starých mýtů nám ^Hdovolí
zůstat p ^A řed válkou a s ^{F#mi} mrtí schova ^{C#mi}ní

Má lásko můj malý sladký ir ský vojáčku
ať si C#mi běží černé H vody moře Mai Amaj7 ne
já tvůj s C#mi tín věrný dr F#mi uh, volám Hz výšky ho G#mi r vrať se do mů ke své lá See z Moorlough Sho C#mi re

(modulace zpět)

Můj pán bájný kůň zmizel v kouři střel tráva řekla už se domů nevrátí bílý kraj útesů náhle osiřel vyschly řeky zmlkli ptáci v úvratích Má lásko na bílých slaných březích moře Maine budu čekat sedm dlouhých pustých let ne můj stín lásko já volám z výšky hor pošli smrt i pro mě sem do Moorlough Shore